

[Larsen (Bjerre).]

medfører let, at Skovene bliver forsømt, navnlig hvis de ligger langt fra større Skove, hvor det naturligvis er langt lettere at komme i Forbindelse med Forstmænd. Det vilde derfor være af Betydning, at et forstligt Tilsyn kom til at staa til Raadighed i langt videre Udstrækning, end Tilfældet er nu. Statens tilsynsførende for de private Skove kan langtfra overkomme den dem tildelte Opgave, idet disse Omraader er saa udstrakte, at Tilsynet ikke kan blive effektivt. Det være ikke sagt som nogen Bebrejdelse til de tilsynsførende, da de sikkert gør deres bedste, men det er ganske uørgeligt at overkomme Arbejdet. Derfor mener jeg, det vil være absolut nødvendigt, hvis der da skal opnaas et tilfredsstillende Udbytte af de mange Smaaskove, at de kommer under daglig Ledelse af en Forstmand i samme Omfang og Udstrækning som Statsskovene eller de større veldrevne private Skove. Kunde der gennemføres en Ordning, saa alle Smaaskove kom ind under Sammenslutningen, vilde sikkert meget være opnaaet, men det lader sig næppe gøre, uden at der ydes et Tilskud til Administrationsudgifterne og til Lønning af de nødvendige Forstmænd. Det er saa til Gengæld en Selvfølge, at der maa stilles visse Betingelser til Smaaskovejerne for Opnaaelse af Tilskud, f. Eks. at Foreningens Love godkendes af Landbrugsministeriet, at der er et vist Medlemsantal inden for den paa-tænkte Sammenslutning, ligesom det maa forlanges, at den Medlemmerne tilhørende Skov udgør et bestemt Areal.

Ja, det er muligt, at der kunde findes en anden og bedre Ordning, det er ikke saadan, at jeg møder med noget bestemt Forslag, jeg ønsker kun at fremføre, at der gaar alt for meget i Svang i de Tusinder af Hektarer, som Landets Smaaskove udgør. Af den Grund beder jeg den højtærede Landbrugsminister interessere sig for Sagen. Jeg ser saadan paa det, at vort Land har simpelt hen ikke Raad til at lade disse Arealer ligge hen i forsømt og forhugget Tilstand.

Nye Kulturer er nødvendige i ret betydelig Udstrækning for alle private Skove. Sine Steder vil det tage Tid at faa disse Arealer i Kultur igen, men jeg ser saadan paa det, at hvis ikke det gøres ved en rask Beslutning af Rigsdagen, saa bliver Værdierne ikke hævet, og Samfundet har ikke Raad til fortsat at lade dem ligge uhævet. Der er fuldt kvalificerede Folk til at løse Opgaverne, saavel forstmæssigt som arbejdsmæssigt.

Sammen med det Spørgsmaal, jeg her

har nævnt om Landets Smaaskove, staa sideordnet Hedeplantagerne. Selv om disse har et godt Værn gennem Dansk Hedeselskabs Indsats, der har sat sit dybe Spor i Hedeplantagerens Kultur, er der meget tilbage endnu; ja, selv efter at Det flyvende Korps er oprettet og har gjort en stor Indsats, er der god Grund til kraftig økonomisk Støtte for i de private Hedeplantninger at give et fornødent Fremstød for bedre Hugst og navnlig for efterfølgende Plantning.

Jeg har ved venlig Imødekommenhed fra Hedeselskabets Side i Sommer haft Lejlighed til sammen med Lederen af Det flyvende Korps, Hr. Skovrider Oldenburg, at besøge en Del Plantager, der efter en langtfra planmæssig Hugst var blevet tilplantet, og der kunde nu regnes med, at Plantagerne i Tidens Løb blev rettet op, men i de fleste Tilfælde er forstligt Tilsyn fortsat nødvendigt, for at det rette Arbejde kan blive udført i Plantagerne.

Der ligger i Tusindvis af mindre Hedeplantager paa private Hænder. Ejerne af disse er i mange Tilfælde godt nok interesserede, men har ikke den rigtige Indsigt i Sagen, og derfor bliver Plantagen forhugget. Efterplantningen kniber det ogsaa med, den koster Tid, og den koster Penge. Et Tilskud til Planter, til Arbejds løn og til Vejledning vilde gøre Underværker. Tilskuddets Størrelse kunde gradueres efter Plantagens Areal og Udbytte.

Selvfølgelig kan det kun glæde, at der her i Rigsdagen er vedtaget en Lov om Tilplantning af Heder og Klitter og andre uopdyrkede Arealer, men ved Siden heraf maa Opmærksomheden være henvendt paa de mange Plantager i privat Eje, som er under Opvækst, og Opmærksomheden maa ikke mindst være vendt mod de Plantager, der er hugstmodne, Jeg vil ogsaa gerne paakalde den højtærede Landbrugsministers Bevaagenhed paa dette Omraade.

Der er ingen Tvivl om, at Samfundet i Dag, hvor det indenlandske Brændsel spiller en Rolle som ingen Sinde, havde været stillet ganske anderledes gunstigt, hvis Landets Smaaskoves og Plantagers Pleje var blevet taget op til rationel Behandling for Aar tilbage. Det er imidlertid ikke sket, men der kan rettes paa Forholdet ved at gaa i Brechen for Sagen nu. Jeg har den Opfattelse, at der fra Sagkundskabens Side i ganske nær Fremtid vil komme positive Forslag frem, og hvis det sker, beder jeg den højtærede Landbrugsminister tage vel mod Forslag, der tilstræber at faa vort Lands Smaaskove og Plantager sat i den højest mulige yderige Stand. Skulde der